

DE TWEEDE BRIEF VAN DEN APOSTEL PAULUS AAN DE CORINTHIËRS.

1

Schrijver en adres:

- 1 Paulus, een Apostel van Jezus Christus door den wil Gods,
en Timotheüs, de broeder,
aan de gemeente Gods, die te Corinthe is,
met alle de heiligen, die in geheel Achaje zijn:
2 genade zij u
en vrede van God onzen Vader en den Heere Jezus Christus.

Troost in verdrukking:

- 3 Geloofd zij de God en Vader onzes Heeren Jezus Christus,
de Vader der barmhartigheden
en de God aller vertroosting,
4 Die ons vertroost in alle onze verdrukking,
opdat wij zouden kunnen vertroosten degenen,
die in allerlei verdrukking zijn,
door de vertroosting met welke wijzelve van God vertroost worden.
5 Want gelijk het lijden van Christus overvloedig is in ons,
alzo is ook door Christus onze vertroosting overvloedig.
6 Doch hetzij dat wij verdrukt worden,
het is tot uwe vertroosting en zaligheid,
die gewrocht wordt in de lijdzaamheid van hetzelfde lijden,
't welk wij óók lijden;
hetzij dat wij vertroost worden,
het is tot uwe vertroosting en zaligheid;
7 en onze hoop van u is vast,
als die weten,
dat gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden,
gij ook alzóó *gemeenschap hebt* aan de vertroosting.
8 Want wij willen niet, broeders,
dat gij onwetende zijt van onze verdrukking,
die ons in Azië overkomen is,
dat wij uitnemend zeer bezwaard zijn geweest boven *onze* macht,
alzo dat wij zeer in twijfel waren ook van het leven.
9 Ja, wij hadden al zelve in onszelven het vonnis des doods,
opdat wij niet op onszelven vertrouwen zouden,
maar op God, Die de dooden opwekt;
10 Die ons uit zoo grooten dood verlost heeft
en *nog* verlost,
op Welken wij hopen,
dat Hij *ons* nog verlossen zal;
11 alzo gijlieden ook medearbeidt voor ons door het gebed,
opdat over de gave,
door vele personen aan ons te weeg gebracht,
ook voor ons dankzegging door velen gedaan wordt.
12 Want onze roem is deze,
namelijk de getuigenis van ons geweten,
dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods,
niet in vleeschelijke wijsheid,
maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben,
en allermeeest bij ulieden.

- 13 Want wij schrijven u geene andere dingen
dan die gij kent of erkent;
en ik hoop,
dat gij ze ook tot den einde toe erkennen zult,
14 gelijkerwijs gij ook ten deele ons erkend hebt,
dat wij uw roem zijn,
gelijk gij ook de onze zijt in den dag des Heeren Jezus.

Het reisplan naar Corinthe was niet lichtvaardig:

- 15 En op dit betrouwen wilde ik te voren tot u komen,
opdat gij eene tweede genade zoudt hebben,
16 en door uwe *stad* naar Macedonië gaan,
en wederom van Macedonië tot u komen,
en van ulieden naar Judéa geleid worden.
17 Als ik dan dit voorgenomen heb,
heb ik ook lichtvaardigheid gebruikt?
Of neem ik naar het vleesch voor hetgeen ik voorneem,
opdat bij mij zoude wezen ja ja, en neen neen?
18 Doch God is getrouw,
dat ons woord, hetwelk tot u *is geschied*,
niet is geweest ja en neen;
19 want de Zoon Gods Jezus Christus, Die onder u door ons is gepredikt,
namelijk door mij en Silvanus en Timotheüs,
was niet ja en neen,
maar is geweest ja in Hem.
20 Want zoovele beloften Gods als er zijn,
die zijn in Hem ja,
en zijn in Hem amen,
Gode tot heerlijkheid door ons.
21 Maar Die ons met u bevestigt in Christus,
en Die ons gezalfd heeft, is God;
22 Die ons ook heeft verzegeld,
en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.
23 Doch ik roep God aan tot een getuige over mijne ziel,
dat ik om u te sparen nog te Corinthe niet ben gekomen.
24 Niet dat wij heerschappij voeren over uw geloof,
maar wij zijn medewerkers uwer blijdschap;
want gij staat door het geloof.

2

- 1 Maar ik heb dit bij mijzelven voorgenomen,
dat ik niet wederom in droefheid tot u komen zoude.
2 Want indien ik ulieden bedroef,
wie is het toch,
die mij zal vroolijk maken,
dan degene die van mij bedroefd is geworden?
3 En dit heb u geschreven,
opdat ik daar komende niet zoude droefheid hebben van degenen,
van welke ik moest verblijd worden;
vertrouwende van u allen,
dat mijne blijdschap u aller *blijdschap* is.
4 Want ik heb ulieden uit vele verdrukking en benauwdheid des harten
met vele tranen geschreven,
niet opdat gij zoudt bedroefd worden,
maar opdat gij de liefde zoudt verstaan,
die ik overvloediglijk tot u heb.

Vergiffenis voor den schuldige:

- 5 Doch indien iemand bedroefd heeft,
die heeft mij niet bedroefd,
maar ten deele, (opdat ik *hem* niet bezware) ulieden allen.
- 6 Den zoodanige is deze bestraffing genoeg,
die van velen *geschied is*;
- 7 alzoo dat gij daarentegen *hem* liever *moet* vergeven en vertroosten,
opdat de zoodanige door al te overvloedige droefheid niet eenigszins worde verslonden.
- 8 Daarom bid ik u,
dat gij de liefde aan hem bevestigt.
- 9 Want daartoe heb ik ook geschreven,
opdat ik uwe beproeving mocht verstaan,
of gij in alles gehoorzaam zijt.
- 10 Indien gij nu iets vergeeft, *dien vergeef* ik óók;
want zoo ik ook iets vergeven heb,
dien ik vergeven heb, *heb ik het vergeven* om uwentwille,
voor het aangezicht van Christus,
opdat de satan over ons geen voordeel krijgje.
- 11 Want zijne gedachten zijn ons niet onbekend.
- 12 Voorts als ik te Troas kwam om het Evangelie van Christus *te prediken*,
en als mij eene deur geopend was in den Heere,
zoo heb ik geen rust gehad voor mijnen geest,
omdat ik Titus mijnen broeder niet vond;
- 13 maar afscheid van hen genomen hebbende,
vertrok ik naar Macedonië.
- 14 En Gode zij dank,
die ons allen tijd doet triomfeeren in Christus,
en den reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.
- 15 Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus,
in degenen die zalig worden
en in degenen die verloren gaan:
- 16 dezen wel een reuk des doods ten doode,
maar genen een reuk des levens ten leven.
En wie is tot deze dingen bekwaam?
- 17 Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop;
maar als uit oprechtheid,
maar als uit God, in de tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

3

Het Nieuwe Testament uitnemender dan het Oude:

- 1 Beginnen wij onszelven wederom *u* aan te prijzen?
Of behoeven wij ook, gelijk sommigen, brieven van aanbeveling aan u of van u?
- 2 Gijlieden zijt onze brief,
geschreven in onze harten,
bekend en gelezen van alle menschen,
- 3 als die openbaar zijt geworden,
dat gij een brief van Christus zijt,
en door onzen dienst bereid,
die geschreven is niet met inkt,
maar door den Geest des levenden Gods,
niet in steenen tafelen,
maar in vleeschen tafelen des harten.
- 4 En zoodanig een vertrouwen hebben wij door Christus bij God.
- 5 Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken als uit ons zelve;
maar onze bekwaamheid is uit God;
- 6 die ons ook bekwaam gemaakt heeft *om te zijn* dienaars des nieuwen Testaments,
niet der letter maar des Geestes;

want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.
7 En indien de bediening des doods,
in letters *bestaande en* in steenen ingedrukt,
in heerlijkheid is geweest,
alzo dat de kinderen Israëls het aangezicht van Mozes niet konden sterk aanzien
om de heerlijkheid zijns aangezichts,
die te niet gedaan zoude worden,
8 hoe zal niet veel meer de bediening des Geestes in heerlijkheid zijn!
9 Want indien de bediening der verdoemenis heerlijkheid is geweest,
veel meer is de bediening der rechtvaardigheid overvloedig in heerlijkheid.
10 Want ook het verheerlijkte is zelfs niet verheerlijkt in dezen deele,
ten aanzien van deze uitnemende heerlijkheid.
11 Want indien hetgeen te niet gedaan wordt in heerlijkheid was,
veelmeer *is* hetgeen blijft in heerlijkheid.
12 Dewijl wij dan zoodanige hope hebben,
zoo gebruiken wij vele vrijmoedigheid in 't spreken,
13 en *doen* niet gelijkerwijs Mozes,
die een deksel op zijn aangezicht leide,
opdat de kinderen Israëls niet zouden sterk zien
op het einde desgenen,
die te niet gedaan wordt.
14 Maar hunne zinnen zijn verhard geworden.
Want tot op *den dag* van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des ouden Testaments,
zonder ontdekt te worden,
hetwelk door Christus te niet gedaan wordt.
15 Maar tot den huidigen *dag* toe,
wanneer Mozes gelezen wordt,
ligt een deksel op hun hart:
16 doch zoo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn,
zoo wordt het deksel weggenomen.
17 De Heere nu is de Geest;
en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.
18 En wij allen met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren
als in eenen spiegel aanschouwende,
worden *naar* hetzelfde beeld in gedaante veranderd
van heerlijkheid tot heerlijkheid,
als van des Heeren Geest.

4

De schat in aarden vaten:

1 Daarom dewijl wij deze bediening hebben,
naar de barmhartigheid die ons geschied is,
zoo vertragen wij niet,
2 maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande,
niet wandelende in arglistigheid,
noch het Woord Gods vervalschende,
maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende
bij alle gewetens der menschen,
in de tegenwoordigheid Gods.
3 Doch indien ook ons Evangelie bedekt is,
zoo is het bedekt in degenen, die verloren gaan:
4 in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft,
namelijk der ongeloovigen,
opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus,
Die het Beeld Gods is.
5 Want wij prediken niet onszelven,
maar Jezus Christus den Heere;

en onszelven, *dat wij* uwe dienaren *zijn* om Jezus' wil.
6 Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zoude schijnen,
is Degene die in onze harten geschenen heeft,
om *te geven* verlichting van de kennis der heerlijkheid Gods
in het aangezicht van Jezus Christus.
7 Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten,
opdat de uitnemendheid der kracht zij Godes
en niet uit ons;
8 *als* die in alles verdrukt worden doch niet benauwd,
twijfelmoedig doch niet mismoedig,
9 vervolgd doch niet *daarin* verlaten;
nedergeworpen doch niet verdorven,
10 altijd de dooding des Heeren Jezus in het lichaam omdragende,
opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zoude geopenbaard worden.
11 Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil,
opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vleesch zoude geopenbaard worden.
12 Zoo dan de dood werkt wel in ons,
maar het leven in ulieden.
13 Dewijl wij nu denzelfden geest des geloofs hebben,
gelijk er geschreven is:
"Ik heb geloofd,
daarom heb ik gesproken,"
zoo gelooven wij ook,
daarom spreken wij ook,
14 wetende dat Hij, Die den Heere Jezus opgewekt heeft,
ook ons door Jezus zal opwekken
en met ulieden daar zal stellen.
15 Want alle deze dingen zijn om uwentwil,
opdat de vermenigvuldigde genade door de dankzegging van velen overvloedig worde
ter heerlijkheid Gods.
16 Daarom vertragen wij niet;
maar hoewel onze uitwendige mensch verdorven wordt,
zoo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.
17 Want onze lichte verdrukking,
die zeer haast *voorbijgaat*,
werkt in ons een gansch zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid:
18 dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet,
maar de dingen, die men niet ziet;
want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk,
maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

5

1 Want wij weten, dat,
zoo ons aardsche huis dezes tabernakels gebroken wordt,
wij een gebouw van God hebben,
een huis niet met handen gemaakt,
maar eeuwig in de hemelen.
2 Want ook in deze zuchten wij,
verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is,
overkleed te worden,
3 zoo wij ook bekleed *en* niet naakt zullen gevonden worden.
4 Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn,
zuchten bezwaard zijnde;
nademaal wij niet willen ontkleed,
maar overkleed worden,
opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.
5 Die ons nu hiertoe bereid heeft, is God,

- Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft.
6 Wij hebben dan altijd goeden moet,
en weten dat wij, inwonende in het lichaam,
uitwonen in den Heere;
7 (want wij wandelen door geloof
en niet door aanschouwen).
8 Maar wij hebben goeden moed,
en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen
en bij den Heere in te wonen.
9 Daarom zijn wij ook zeer begeerig,
hetzij inwonende hetzij uitwonende,
om Hem welbehagelijk te zijn.
10 Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus,
opdat een iegelijk wegdrage hetgeen door het lichaam *geschiedt*,
naardat hij gedaan heeft,
hetzij goed
hetzij kwaad.

Het ambt der verzoening:

- 11 Wij dan, wetende den schrik des Heeren,
bewegen de menschen tot het geloof,
en zijn Gode openbaar geworden;
doch ik hoop ook in uwe gewetens geopenbaard te zijn.
12 Want wij prijzen onszelven u niet wederom aan,
maar wij geven u oorzaak van roem over ons,
opdat gij *stof* zoudt hebben tegen degenen,
die in het aangezicht roemen
en niet in het hart.
13 Want hetzij dat wij uitzinnig zijn,
wij zijn Gode,
hetzij dat wij gematigd van zinnen zijn,
wij zijn het ulieden.
14 Want de liefde van Christus dringt ons:
15 als die dit oordeelen,
dat indien één voor allen gestorven is,
zij dan allen gestorven zijn.
En Hij is voor allen gestorven,
opdat degenen, die leven,
niet meer zichzelf zouden leven,
maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.
16 Zoo dan wij kennen van nu aan niemand naar het vleesch;
en indien wij ook Christus naar het vleesch gekend hebben,
nochtans kennen wij *hem* nu niet meer *naar het vleesch*.
17 Zoo dan indien iemand in Christus is,
die is een nieuw schepsel:
het oude is voorbijgegaan,
zie,
het is alles nieuw geworden.
18 En alle deze dingen zijn uit God,
Die ons met Zichzelven verzoend heeft door Jezus Christus
en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.
19 Want God was in Christus,
de wereld met Zichzelven verzoenende,
en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.
20 Zoo zijn wij dan gezanten van Christuswege,
alsof God door ons bade:
wij bidden van Christuswege,
laat u met God verzoenen.

21 Want Dien, Die geene zonde gekend heeft,
heeft Hij zonde voor ons gemaakt,
opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

6

Paulus' voorbeeld:

1 En wij *als* medearbeidende bidden *u* ook,
dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben.
2 Want Hij zegt:
"In den aangenamen tijd heb Ik u verhoord,
en in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen":
zie,
nu is het de welaangename tijd,
zie,
nu is het de dag der zaligheid.
3 Wij geven geenen aanstoot in eenig ding,
opdat de bediening niet gelasterd worde;
4 maar wij als dienaars Gods maken onszelfen in alles aangenaam,
in veel verdraagzaamheid,
in verdrukkingen,
in nooden,
in benauwdheden,
5 in slagen,
in gevangnissen,
in beroerten,
in arbeid,
in waken,
in vasten,
6 in reinheid,
in kennis,
in lankmoedigheid,
in goedertierenheid,
in den Heiligen Geest,
in ongeveinsde liefde,
7 in het woord der waarheid,
in de kracht Gods;
door de wapenen der gerechtigheid
aan de rechter- en aan de linker-*zijde*,
8 door eer en oneer,
door kwaad gerucht en goed gerucht;
als verleiders en *nochtans* waarachtigen,
9 als onbekenden en *nochtans* bekend,
als stervende en zie wij leven,
als getuchtigd en niet gedood,
10 als droevig zijnde doch altijd blijde,
als armen doch velen rijk makende,
als niets hebbende en *nochtans* alles bezittende.

Geen gemeenschap met heidenen:

11 Onze mond is opengegaan tegen u, o Corinthiërs,
ons hart is uitgebreid.
12 Gij zijt niet nauw in ons,
maar gij zijt nauw in uwe ingewanden.
13 Nu, *om* dezelfde vergelding *te doen*,
(ik spreek als tot *mijne* kinderen),
zoo wordt gij óók uitgebreid.
14 Trekt niet een ander juk aan met de ongeloovigen.

- Want wat deelgenootschap heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid,
en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?
- 15 En wat samenstelling heeft Christus met Belial,
of wat deel heeft de geloovige met den ongeloovige?
- 16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden?
Want gij zijt de tempel des levenden Gods,
gelijkerwijs God gezegd heeft:
"Ik zal in hen wonen
en Ik zal onder *hen* wandelen,
en Ik zal hun God zijn,
en zij zullen Mij een volk zijn."
- 17 "'Daarom gaat uit het midden van hen
en scheidt u af,'
zegt de HEERE,
'en raakt niet aan hetgeen onrein is,'"
"en Ik zal ulieden aannemen.
- 18 En Ik zal u tot een Vader zijn,
en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn,'
zegt de HEERE, de Almachtige."

7

- 1 Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden,
laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleesches en des geestes,
voleindigende de heiligmaking in de vreeze Gods.

Blijdschap in droefheid:

- 2 Geeft ons plaats;
wij hebben niemand verongelijkt,
wij hebben niemand verdorven,
wij hebben bij niemand ons voordeel gezocht.
- 3 Ik zeg *dit* niet tot *uwe* veroordeeling.
Want ik heb te voren gezegd,
dat gij in onze harten zijt,
om te zamen te sterven
en te zamen te leven.
- 4 Ik heb veel vrijmoedigheid in het spreken tegen u,
ik heb veel roem over u;
ik ben vervuld met vertroosting,
ik ben zeer overvloedig van blijdschap in al onze verdrukking.
- 5 Want ook als wij in Macedonië gekomen zijn,
zoo heeft ons vleesch geene rust gehad,
maar wij waren in alles verdrukt;
van buiten was strijd,
van binnen was vrees.
- 6 Doch God, Die de nederigen vertroost,
heeft ons getroost door de komst van Titus.
- 7 En niet alleen door zijne komst,
maar ook door de vertroosting,
met welke hij over u vertroost is geweest,
als hij ons verhaalde uw verlangen,
uw kermen,
uwen ijver voor mij;
alzo dat ik te meer verblijd ben geweest.
- 8 Want hoewel ik u in den zendbrief bedroefd heb,
het berouwt mij niet,
hoewel het mij berouwd heeft;
want ik zie, dat die zendbrief,

- hoewel voor eenen kleinen tijd, u bedroefd heeft.
- 9 Nu verblijd ik mij,
niet omdat gij bedroefd zijt geweest,
maar omdat gij bedroefd zijt geweest tot bekeering.
Want gij zijt bedroefd geweest naar God,
zoodat gij in geen ding schade van ons geleden hebt.
- 10 Want de droefheid naar God werkt eene onberouwelijke bekeering tot zaligheid,
maar de droefheid der wereld werkt den dood.
- 11 Want zie,
dit, dat gij naar God zijt bedroefd geworden,
hoe groote naarstigheid heeft het in u gewrocht,
ja verantwoording,
ja onlust,
ja vrees,
ja verlangen,
ja ijver,
ja wraak:
in alles hebt gij uzelf bewezen rein te zijn in deze zaak.
- 12 Hoewel ik dan u geschreven heb,
dat is niet om diens wil, die onrecht gedaan had,
noch om diens wil, wien onrecht gedaan was,
maar opdat onze vlijtigheid voor u bij u zou openbaar worden
in de tegenwoordigheid Gods.
- 13 Daarom zijn wij vertroost geworden over uwe vertroosting;
en zijn nog overvloediger verblijd geworden over de blijdschap van Titus,
omdat zijn geest van u allen verkwikt is geworden.
- 14 Want indien ik iets bij hem over u geroemd heb,
zoo ben ik niet beschaamd geworden;
maar gelijk wij alles met waarheid tot u gesproken hebben,
alzóó is ook onze roem,
dien *ik* bij Titus *geroemd heb*, waarheid geworden.
- 15 En zijne innerlijke bewegingen zijn te overvloediger jegens u,
als hij u aller gehoorzaamheid overdenkt,
hoe gij hem met vreeze en beven hebt ontvangen.
- 16 Ik verblijd mij dan,
dat ik in alles van u vertrouwen mag hebben.

8

De milddadigheid in Macedonië:

- 1 Voorts maken wij u bekend, broeders,
de genade Gods, die in de gemeenten van Macedonië gegeven is;
- 2 dat in vele beproeving der verdrukking de overvloed hunner blijdschap
en hunne zeer diepe armoede
overvloedig geweest is tot den rijkdom hunner goeddadigheid.
- 3 Want zij zijn naar vermogen (ik betuig het),
ja, boven vermogen gewillig geweest,
4 ons met vele vermaning biddende,
dat wij wilden aannemen de gave en de gemeenschap dezer bediening,
die voor de heiligen *geschiedt*;
- 5 en *deden* niet *alleen* gelijk wij gehoopt hadden,
maar gaven zichzelf eerst aan den Heere
en *daarna* aan ons door den wil van God.
- 6 Alzoo dat wij Titus vermaanden,
dat, gelijk hij te voren begonnen had,
hij ook alzóó nog deze gave bij u voleinden zou.
- 7 Zoo dan gelijk gij in alles overvloedig zijt,
in geloof

en in woord
en in de kennis
en in alle naarstigheid
en in uwe liefde tot ons,
ziet dat gij ook in deze gave overvloedig zijt.
8 Ik zeg *dit* niet *als* gebiedende,
maar *als* door de naarstigheid van anderen
ook de oprechtheid úwer liefde beproevende.
9 Want gij weet de genade onzes Heeren Jezus Christus,
dat Hij om uwentwil is arm geworden,
daar Hij rijk was,
opdat gij door Zijne armoede zoudt rijk worden.
10 En ik zeg in dezen *mijne* meening.
Want dit is u oorbaar,
als die niet alleen het doen
maar ook het willen van over een jaar te voren hebt begonnen.
11 Maar nu voleindigt ook het doen,
opdat gelijk als er geweest is de volvaardigheid des gemoeds om te willen,
er ook alzóó zij het voleindigen uit hetgene dat gij hebt.
12 Want indien te voren de volvaardigheid des gemoeds dáár is,
zoo is iemand aangenaam naar hetgeen dat hij heeft:
niet naar hetgeen dat hij niet heeft.
13 Want *dit zeg ik* niet, opdat anderen zouden verlichting hebben,
en gij verdrukking;
14 maar *opdat* uit gelijkheid, in dezen tegenwoordigen tijd,
uw overvloed *zij* om hun gebrek *te vervullen*;
opdat ook hun overvloed zij om uw gebrek *te vervullen*,
opdat er gelijkheid worde,
15 gelijk geschreven is:
"Die veel *verzameld had*, had niet over,
en die weinig *verzameld had*, had niet te weinig."

De zending van Titus:

16 Doch Gode zij dank,
Die dezelfde naarstigheid voor u in het hart van Titus gegeven heeft,
17 dat hij de vermaning heeft aangenomen,
en zeer naarstig zijnde gewillig tot u gereisd is.
18 En wij hebben ook met hem gezonden den broeder,
die lof heeft in het Evangelie door alle de gemeenten.
19 En dat niet alleen,
maar hij is ook van de gemeenten verkoren,
om met ons te reizen met deze gave,
die van ons bediend wordt tot de heerlijkheid des Heeren Zelven
en de volvaardigheid uws gemoeds;
20 dit verhoedende,
dat ons niemand moge lasteren in dezen overvloed,
die van ons wordt bediend:
21 als die bezorgen hetgeen eerlijk is,
niet alleen voor den Heere
maar ook voor de menschen.
22 Wij hebben ook met hen gezonden onzen broeder,
welken wij in vele dingen dikwijls beproefd hebben,
dat hij naarstig is,
en nu veel naarstiger door het groot vertrouwen,
dat *hij heeft* tot ulieden.
23 Hetzij *dan* Titus,
hij is mijn metgezel en medearbeider bij u;
hetzij onze broeders,

24 zij zijn afgezanten der gemeenten *en* een eere van Christus.
Bewijst dan aan hen de bewijzing uwer liefde
en onzes roems van u,
ook voor het aangezicht der gemeenten.

9

De inzameling voor Jeruzalem:

1 Want van de bediening,
die voor de heiligen *geschiedt*,
is het mij onnoodig aan u te schrijven.

2 Want ik weet de volvaardigheid uws gemoeds,
van welke ik roem over u bij de Macedoniërs,
dat Achaje van over een jaar bereid is geweest,
en de ijver, van u *begonnen*, heeft er velen opgewekt.

3 Maar ik heb deze broeders gezonden,
opdat onze roem, dien *wij* over u *hebben*,
niet zou ijdel gemaakt worden in dezen deele,
opdat (gelijk ik gezegd heb)
gij bereid moogt zijn,
en dat niet mogelijk,

4 zoo de Macedoniërs met mij kwamen
en u onbereid vonden,
wij (opdat wij niet zeggen gij)
beschaamd worden in dezen vasten grond des roemens.

5 Ik heb dan noodig geacht deze broeders te vermanen,
dat zij eerst tot u zouden komen
en voorbereiden uwen te voren aangedienden zegen,
opdat die gereed zij alzo als een zegen,
en niet als eene vrekheid.

6 En dit *zeg ik*, die spaarzaamelijk maait,
zal ook spaarzaamelijk maaien,
en die in zegeningen zaait,
zal ook in zegeningen maaien.

7 Een iegelijk *doe* gelijk hij in *zijn* harte voorneemt,
niet uit droefheid of uit nooddwang.
Want God heeft een blijmoedigen geveer lief.

8 En God is machtig alle genade te doen overvloedig zijn in u,
opdat gij, in alles allen tijd alle genoegzaamheid hebbende,
tot alle goed werk overvloedig moogt zijn.

9 Gelijk geschreven is:
"Hij heeft gestrooid,
hij heeft den armen gegeven,
zijne gerechtigheid blijft in der eeuwigheid."

10 Doch die het zaad den zaaier verleent,
die verleene ook brood tot spijs,
en vermenigvuldige uw zaaisel
en vermeerdere de vruchten uwer gerechtigheid;

11 dat gij in alles rijk wordt tot alle goeddadigheid,
welke door ons werkt dankzegging tot God.

12 Want de bediening van dezen dienst
vervult niet alleen het gebrek der heiligen,
maar is ook overvloedig door vele dankzeggingen tot God;

13 dewijl zij door de beproeving dezer bediening God verheerlijken
over de onderwerping uwer belijdenis
onder het Evangelie van Christus,
en *over* de goeddadigheid der mededeeling aan hen
en aan allen;

- 14 en door hun gebed voor u,
welke naar u verlangen,
om de uitnemende genade Gods over u.
15 Doch Gode zij dank voor Zijne onuitsprekelijke gave.

10

Paulus' optreden te Corinthe:

- 1 Voorts ik Paulus zelf bid u
door de zachtmoedigheid en goedertierenheid van Christus,
die tegenwoordig zijnde wel gering ben onder u,
maar afwezend stout ben tegen u;
2 ik bid u dan,
dat ik tegenwoordig zijnde niet stout mag zijn met die vrijmoedigheid,
waarmede ik geacht word stoutelijk gehandeld te hebben tegen sommigen,
die ons achten alsof wij naar het vleesch wandelden.
3 Want wandelende in het vleesch,
voeren wij den krijg niet naar het vleesch;
4 want de wapenen onzes krijgs zijn niet vleeschelijk,
maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten;
5 dewijl wij de overleggingen ternederwerpen
en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods,
en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus,
6 en gereed hebben *hetgeen dient* om te wreken alle ongehoorzaamheid,
wanneer uwe gehoorzaamheid zal vervuld zijn.
7 Ziet gij aan dat voor oogen is.
Indien iemand bij zichzelf vertrouwt,
dat hij van Christus is,
die denke dit wederom uit zichzelf,
dat gelijkerwijs hij van Christus is,
alzóó wij óók van Christus zijn.
8 Want indien ik ook iets overvloediger zoude roemen van onze macht,
welke de Heere ons gegeven heeft tot stichting
en niet tot uwe nederwerping,
zoo zal ik niet beschaamd worden:
9 opdat ik niet zou schijnen
alsof ik u door de brieven wilde verschrikken.
10 Want de brieven (zeggen zij) zijn wel gewichtig en krachtig,
maar de tegenwoordigheid des lichaams is zwak en de rede is verachtelijk.
11 Dezulke bedenke dit, dat,
hoedanigen wij zijn in het woord door brieven,
als wij afwezig zijn,
wij ook zoodanigen zijn in de daad,
als wij tegenwoordig zijn.

Paulus' oordeel over zichzelf:

- 12 Want wij durven onszelven niet rekenen of vergelijken met sommigen,
die zichzelf prijzen;
maar deze verstaan niet,
dat zij zichzelf meten
en zichzelf vergelijken.
13 Doch wij zullen niet roemen buiten de maat,
maar *daarin* dat wij naar de maat der regels,
welke maat God ons toegedeeld heeft,
ook tot u toe zijn gekomen.
14 Want wij strekken onszelven niet te wijd uit,
als die tot u niet zouden komen;
want wij zijn ook gekomen tot u toe,

- 15 in het Evangelie van Christus;
niet roemende buiten de maat in anderer arbeid,
maar hebbende hoop,
al uw geloof zal gewassen zijn,
dat wij onder ulieden overvloediglijk zullen vergroot worden
naar onzen regel,
16 om het Evangelie te verkondigen in de *plaatsen*,
die aan gene zijde van u *gelegen* zijn;
niet om te roemen in eens anders regel
over hetgeen *alreede* bereid is.
17 Doch wie roemt,
die roeme in den Heere;
18 want niet die zichzelf prijst,
maar dien de Heere prijst, die is beproefd.

11

- 1 Och of gij mij een weinig verdroegt in de onwijsheid;
ja, ook verdraagt mij.
2 Want ik ben ijverig over u met eenen ijver Gods.
Want ik heb ulieden toebereid om *u als* eene reine maagd
aan éénen man voor te stellen, *namelijk* aan Christus;
3 doch ik vrees,
dat eenigszins gelijk de slang Eva door hare arglistigheid bedrogen heeft,
alzóó uwe zinnen bedorven worden,
om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is.
4 Want indien degene, die komt,
eenen anderen Jezus predikte,
dien wij niet gepredikt hebben,
of *indien* gij eenen anderen Geest ontvangt,
dien gij niet hebt ontvangen,
of een ander Evangelie,
dat gij niet hebt aangenomen,
zoo verdroegt gij *hem* met recht;
5 want ik acht,
dat ik nergens minder in ben geweest dan de uitnemendste Apostelen.
6 En indien ik ook onbedreven ben in woorden,
nochtans ben ik het niet in wetenschap;
maar alleszins zijn wij in alle dingen onder u openbaar geworden.

Paulus' roem niemand tot last te zijn geweest:

- 7 Heb ik zonde gedaan,
als ik mijzelf vernederd heb,
opdat gij zoudt verhoogd worden,
overmits ik u het Evangelie Gods om niet verkondigd heb?
8 Ik heb andere gemeenten beroofd,
bezoldiging *van haar* nemende om u te bedienen;
en als ik bij u tegenwoordig was
en gebrek had,
ben ik niemand lastig gevallen.
9 Want mijn gebrek hebben de broeders vervuld,
die van Macedonië kwamen;
en ik heb mijzelf in alles gehouden zonder u te bezwaren
en zal *mij nog alzoó* houden.
10 De waarheid van Christus is in mij,
dat deze roem in de gewesten van Achaje aan mij niet zal verhinderd worden.
11 Waarom?
Is het omdat ik u niet liefheb?

- God weet het.
- 12 Maar dat ik doe,
dat zal ik nòg doen,
om de oorzaak af te snijden dengenen,
die oorzaak *hebben* willen,
opdat zij in 't geen zij roemen bevonden mochten worden gelijk als wij.
- 13 Want zulke valsche apostelen zijn bedriegelijke arbeiders,
zich veranderende in Apostelen van Christus.
- 14 En het is geen wonder;
want de satan zelf verandert zich in eenen Engel des lichts;
- 15 zoo is het dan niets groots,
indien ook zijne dienaars zich veranderen als *waren zij* dienaars der gerechtigheid;
van welke het einde zal zijn naar hunne werken.
- 16 Ik zeg wederom,
dat niemand meene, dat ik onwijs ben;
doch zoo niet,
neemt mij *dan* aan als eenen onwijze,
opdat ik óók een weinig mag roemen.
- 17 Dat ik spreek,
spreek ik niet naar den Heere,
maar als in onwijsheid,
in dezen vasten grond des roemens.
- 18 Dewijl velen roemen naar het vleesch,
zoo zal ik óók roemen.
- 19 Want gij verdraagt gaarne de onwijzen,
dewijl gij wijs zijt.
- 20 Want gij verdraagt het,
zoo u iemand dienstbaar maakt,
zoo *u* iemand opeet,
zoo iemand *van u* neemt,
zoo zich iemand verheft,
zoo u iemand in het aangezicht slaat.
- 21 Ik zeg *dit* naar oneer,
alsof wij zwak waren geweest;
maar waarin iemand stout is,
(ik spreek in onwijsheid),
daarin ben ik óók stout.
- 22 Zijn zij Hebreërs?
Ik ook.
Zijn zij Israëlieten?
Ik ook.
Zijn zij het geslacht Abrahams?
Ik ook.
- 23 Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs zijnde):
ik ben boven *hen*:
in arbeid overvloediger,
in slagen uitnemender,
in gevangenissen overvloediger,
in dood*s*gevaar menigmaal.
- 24 Van de Joden heb ik veertig *slagen* min één vijfmaal ontvangen.
- 25 Driemaal ben ik met roeden gegeeseld geweest,
ééns ben ik gesteenigd,
driemaal heb ik schipbreuk geleden,
een *ganschen* nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht.
- 26 In 't reizen menigmaal
in gevaren van rivieren,
in gevaren van moordenaars,
in gevaren van *mijn* geslacht,

- in gevaren van de heidenen,
in gevaren in de stad,
in gevaren in de woestijn,
in gevaren op de zee,
in gevaren onder de valsche broeders;
27 in arbeid en moeite,
in waken menigmaal,
in honger en dorst,
in vasten menigmaal,
in koude en naaktheid.
28 Behalve de dingen, die van buiten zijn,
overvalt mij dagelijks de zorg van alle de gemeenten.
29 Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben?
Wie wordt er geërgerd, dat ik niet brande?

Paulus' roem:

- 30 Indien men moet roemen,
zoo zal ik roemen de dingen mijner zwakheid.
31 De God en Vader onzes Heeren Jezus Christus,
Die geprezen is in der eeuwigheid,
weet, dat ik niet lieg.
32 De Stadhouder van den Koning Aretas in Damascus bezette de stad der Damasceners,
willende mij vangen.
33 En ik werd door een venster in eene mand over den muur nedergelaten,
en ontvlood zijnen handen.

12

- 1 Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar.
Want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.
2 Ik ken eenen mensch in Christus,
voor veertien jaren
(of het *geschied zij* in het lichaam weet ik niet,
of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het),
dat de zoodanige opgetrokken is geweest tot in den derden hemel;
3 en ik ken een zoodanig mensch
(of het in het lichaam of buiten het lichaam *geschied zij* weet ik niet,
God weet het),
4 dat hij opgetrokken is geweest in het paradijs,
en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden,
die het een mensch niet geoorloofd is te spreken.
5 Van den zoodanige zal ik roemen,
doch van mijzelfen zal ik niet roemen dan in mijne zwakheden.
6 Want zoo ik roemen wil,
ik zal niet onwijs zijn:
want ik zal de waarheid zeggen;
maar ik houd *daarvan* af,
opdat niemand van mij denke boven hetgeen hij ziet,
dat ik ben,
of dat hij uit mij hoort.
7 En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zoude verheffen,
zoo is mij gegeven een scherpe doorn in het vleesch,
namelijk een engel des satans,
dat hij mij met vuisten slaan zoude,
opdat ik mij niet zoude verheffen.
8 Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden,
opdat hij van mij zoude wjken.
9 En Hij heeft tot mij gezegd:

"Mijne genade is u genoeg,
want mijne kracht wordt in zwakheid volbracht."
Zoo zal ik dan veel liever roemen in mijne zwakheden,
opdat de kracht van Christus in mij wone.
10 Daarom heb ik een welbehagen
in zwakheden,
in smaadheden,
in nooden,
in vervolgingen,
in benauwdheden,
om Christus' wil;
want als ik zwak ben,
dàn ben ik machtig.

Niet gerust over de gemeente:

11 Ik ben roemend onwijs geworden:
gij hebt mij genoodzaakt;
want ik behoorde van u geprezen te zijn;
want ik ben in geen ding minder geweest dan de uitnemendste Apostelen,
hoewel ik niets ben.
12 De merkteekenen van een Apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid,
met teekenen
en wonderen
en krachten.
13 Want wat is er,
waarin gij minder geweest zijt dan de andere gemeenten,
anders dan dat ik zelf u niet lastig ben geweest?
Vergeeft mij dit ongelijk.
14 Zie,
ik ben ten derden male gereed om tot u te komen,
en zal u niet lastig zijn;
want ik zoek niet het uwe, maar u;
want de kinderen moeten niet schatten vergaderen voor de ouders,
maar de ouders voor de kinderen.
15 En ik zal zeer gaarne de kosten doen,
en voor uwe zielen ten koste gegeven worden;
hoewel ik u overvloediger beminnende minder bemind word.
16 Doch het zij zoo:
Ik heb u niet bezwaard,
maar alzoo ik listig was,
heb ik u met bedrog gevangen.
17 Heb ik door iemand dergenen, die ik tot u gezonden heb,
van u mijn voordeel gezocht?
18 Ik heb Titus gebeden
en den broeder medegezonden:
heeft ook Titus van u zijn voordeel gezocht?
Hebben wij niet in denzelfden geest gewandeld?
Hebben wij niet gewandeld in dezelfde voetstappen?
19 Meent gij wederom, dat wij ons bij u verontschuldigen?
Wij spreken in de tegenwoordigheid Gods in Christus;
en dit alles, geliefden, tot uwe stichting.
20 Want ik vrees, dat,
als ik gekomen zal zijn,
ik u niet eenigszins zal vinden zoodanigen als ik wil,
en *dat* ik van u zal gevonden worden zoodanig als gij niet wilt;
dat daar eenigszins *zijn*
twisten,
nijdigheden,

toorn,
gekijf,
achterklap,
oorblazingen,
opgeblazenheden,
beroerten:

- 21 opdat wederom, als ik zal gekomen zijn,
mijn God mij niet vernedere bij u,
en ik rouw hebbe over velen,
die te voren gezondigd hebben,
en die zich niet bekeerd zullen hebben van de onreinigheid,
en hoererij en ontuchtigheid, die zij gedaan hebben.

13

Laatste vermaningen:

- 1 Dit is de derde maal *dat* ik tot u kom:
"in den mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan."
- 2 Ik heb het te voren gezegd
en zeg het te voren als tegenwoordig zijnde de tweede maal,
en ik schrijf het nu afwezend aan degenen,
die te voren gezondigd hebben,
en aan alle de anderen,
dat, zoo ik wederkom,
ik *hen* niet zal sparen,
- 3 dewijl gij zoekt eene proeve van Christus,
Die in mij spreekt,
welke in u niet zwak is,
maar krachtig is onder u.
- 4 Want hoewel Hij gekruist is door zwakheid,
zoo leeft Hij nochtans door de kracht Gods;
want ook wij zijn zwak in Hem,
maar zullen met Hem leven door de kracht Gods in u.
- 5 Onderzoekt uzelfven,
of gij in het geloof zijt,
beproeft uzelfven.
Of kent gij uzelfven niet,
dat Jezus Christus in u is?
tenzij dat gij eenigszins verwerpelijk zijt.
- 6 Doch ik hoop,
dat gij zult verstaan,
dat wij niet verwerpelijk zijn.
- 7 En ik wensch van God,
dat gij geen kwaad doet;
niet opdat wij beproefd zouden bevonden worden,
maar opdat gij het goede zoudt doen
en wij als verwerpelijk zouden zijn.
- 8 Want wij vermogen niets tegen de waarheid,
maar voor de waarheid.
- 9 Want wij verblijden ons,
wanneer wij zwak zijn
en gij sterk zijt;
en wij wenschen ook dit,
namelijk uwe volmaking.
- 10 Daarom schrijf ik afwezend deze dingen,
opdat ik niet, tegenwoordig zijnde,
gestrengheid zou gebruiken naar de macht,
die mij de Heere gegeven heeft tot opbouwning

- en niet tot nederwerping.
11 Voorts, broeders, zijt blijde,
wordt volmaakt,
zijt getroost,
zijt eensgezind,
leeft in vrede;
en de God der liefde en des vredes zal met u zijn.

Groet:

- 12 Groet elkander met eenen heiligen kus.
U groeten alle de heiligen.
13 De genade des Heeren Jezus Christus
en de liefde Gods
en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen.
Amen.